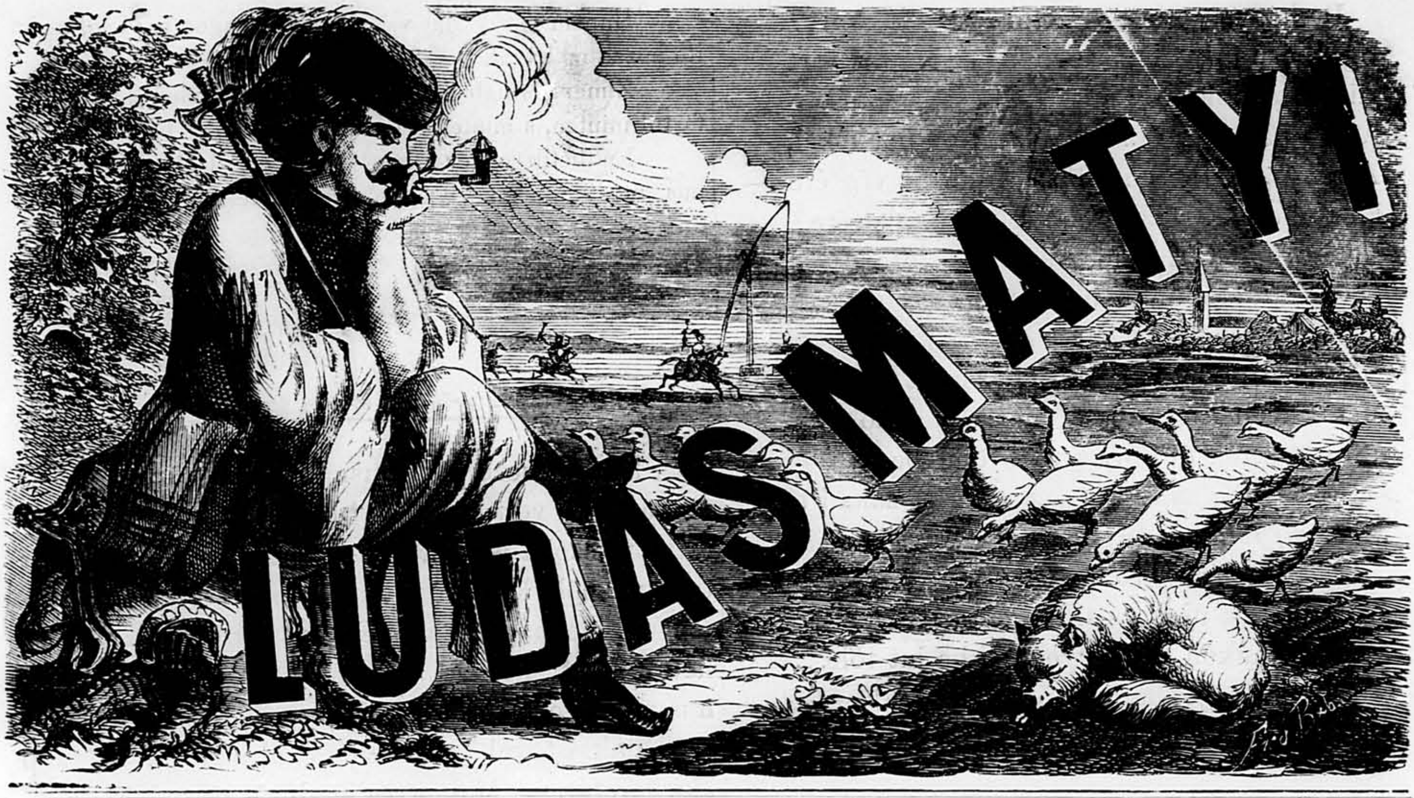

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, october 30. 1870. 44. szám.

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Cantate az uj borra.

No most már ihatunk, ihatjuk az új bort.
Addig addig vártuk végtére is megfort.
Örömtüzzel teli a honfi kebele:
Itt az új bor, nosza öntözgessük vele! —
A legelső pohárt a mint érinti szánk,
Te reád gondolunk közösügyes hazánk....
De mért oly savanyú ez átkozott lőre?!
Még inni sem vágyik az ember belőle. —

Eh! egy kis fanyarság, — ne gondoljunk vele,
Kóstoltunk már többet, még sem haltunk bele.
Igyunk hát áldomást Rájner miniszterre,
Hogy a megye nyakát szépen kitekerte.
Vagy tartsuk meg torát az önkormányzatnak,
A mit a virilis szavazatok adnak....
De mért oly keserü ez átkozott lőre?! —
Elszökni szeretne az ember előle.

Eh! koczintsunk egyet: éljen Deák Ferencz!
A nagy osztrák-magyar s fejedelmi kegyencz.
Ő a nap, és hazánk körülte forgó hold,
— Egykor minden megye táblabirája volt. —
S hogy szép látványt nyujtott a holdfogyatkozás,
Csak övé az érdem, el nem veheti más....
De miért oly metszős ez átkozott lőre?!
Még a két szemünk is könybe lábad tőle. —

Nevessünk legalább! Van elég adoma:
Miként táblázzák be birtokunk adóba,
A muszkavezetők mért kapják a gázsit,
S Bachhuszárok erre, mint kapnak kurázsit.
Kaczaghatunk egyet a vizsla finánczon,
Balpárti emberen, a mint viszik lánczon....
De már mért olyan rosz ez átkozott lőre?!
Még a kaczagás is elhal szánkon tőle. —

De hát mi az ördög teszi rosszá e bort?
Ugy búsulunk mintha tartnánk halotti tort.
Hiszen ittunk már mi roszabbat is ennél,
Aztán barátság közt minden rosz bor elkél,
Aztán meg nincsen jobb; lássuk be végtére —
Mit tehetünk róla? Mért foly orrunk vére?
Nem oly ihatatlan még sem ez a lőre,
Bár a kés zsebünkben kinyílik is tőle. —

Hajh! tudom már, ez új bor mért nem esik jól,
Mert az jut eszünkbe a mit az irás szól:
„Ne töltsetek új bort a régi tömlöbe
— Igy kezdi az irás — „mert szétszakad tőle,
„*S ha új foltot varrtok a régi ruhára*:
„*A ruha elvásik s rongy lesz nem sokára.*“
Azért hát ez új bor sokszorosan lőre:
Mert hazánkon a „folt“ eszünkbe jut tőle....
Adjon isten „jobbat“ jövő esztendőre!“ —

Kálmán diák.

Fehérmegyei krónika.

Kukorelli Friczi levele, Csimazi Lörinczhez.

Ketfes parádom! Zsoha zsem idtam ilyen gegyedlen zsavanyu porokat, mint a milyed az itén döke mekdermett.

Föl áll a hajam zála ha rá kondolok.

Mi lesz pelölem ha ezeget a gyilkos porokat kell majd agcízolni, s mind egyig baraszd pelém gényszerit egy bár galázlival?

Pizony még repellálok döle.

Filek hogy ugy mekcsinálja enkemet ez a gegyetlen idal, hogy bápisda lédemre, lesz pelölem zsiros nyagu gálvinisda; ha betig leszeg majd gálvinisda, átfáldoztat ludránussá, — azudán mek majd ultramondánussá.

Előre is már porzatok töle, és csag azérd emelem én fel az ékre szemeimet hogy: „Uram! muljég el dölem ez a geserü bohár....“

Merd zó a mi zó, — hádd ha mék annyira mekdalálog pokarasodnyi eddül a gegyetlen idaldul, hogy t e m o k r a t a lesz pelülem, vagy bláne, — r e b u p l i g á n u s.

Aggor azdán üdheti menygő az ortrét; kondolok izs én arra hogy mit mont a barakrafus; atom az ikasság annak a gi negem port ád, meg börgölthus.

Pizony párádom! ez az uj por nagyon ádfáltozdadja az empert.

Már a feleségem is gezd hajlanyi ahhoz az resbuplikához.

Betik azt mekfallom, hogy azd én nem iken szeredem, mikor a feleségem: r e s b u p l i k a.

Hanem mosd már csag ugy gell mudatnyi a mint az itö hozza makával.

Zimangós nabogat éllüng. Megdördénhetig hogy felfortul minten, s minten rebublik lesz

Én betik aggor a kenerózus, nagylelkü és obbortunus madjar nemzet gegyelméböl, leszek rebubligánus fináne.

Kukorelli Frici
fináne komisszér.

Adomák.

Az egyszeri plébánusnak igen csinos fiatal szakácsnéja volt, kivel a világ méltán e vagy méltatlanul szóba is hozta — Éppen ezért a körutat tevő püspök, kinek szintén fülébe hatott a mendemonda, meghagyta a plébánusnak hogy a szép fiatal szakácsnét eltávolitsa a háztól. — A plebánus nem igen volt hajlandó engedelmeskedni a parancsnak s továbbra is magánál tartotta a szép Margaretát. — Midőn pedig hirét vette, hogy a püspök ott utazik keresztül a falun, Margaretát a szükséges eledelekkel ellátva leszállásolta a pinczébe. A püspök megérkezett s alig volt vége az üdvözletnek, — kérdi a plébánust a hivatalos latin nyelven:

„Ubi est Margareta?“

„Sub terra!“ — felelt áhitattal a plébánus. —

„Requiescat in pace! Credo ejus animam esse salvam!“ — mond a püspök.

„Ego etiam — viszonzá a plébánus — nam et in preterita nocte apparuit mihi in albis.“ —

* * *

Megharagudott valamiért az x-i plébánus a mesterre. — Áthivatja hát magához s kezdi csunyául lehordani. — A mester egy darabig csak hallgat, aztán kifogyva türelméből oda szól a paphoz amugy magyar miskásan:

„De hallja az ur! a ki angyala van a szakácsné hizlaló poncziusának, ne reguláázzon engem többet. — Tudja meg az ur! hogy most midőn még a római pápát is kidobták a parochiájából, — én sem fogom ám engedni, hogy rajtam holmi kopczihér pap regnáljon. —“

Füzesséryhez!

— Borsszemjankó legutóbbi sajtópöre alkalmából. —

Igazad volt midőn úgy kezdéd:
„Szégyenérzettel lépsz elő,
Mert erkölcsi romlottságunkat
Kellend majd számlálnod elő!"
Igazad volt, derék jogvédő,
Nagy is a mi romlottságunk —
Napoleon kormányának
Nincs mit nagyon szemrehánynunk!

Egynémelyiknek minden szabad,
Hazugság, ringy-rongy rágalom,
Szóljon egy más, szóljon igazat,
No! hisz annak nincs irgalom. —
Scorpio pört nyert Mikó ellen
— Gallér súg-búg alattomba —
Harmadnapra ugyanazon ügy
Viszi őt az áristomba!

Pedig igaza volt. — Jaj de most
Annak teszik meg a törvényt:
Ki a hatalom előtt bókol,
Vagy pénzért, vagy pedig önként!
Az ilyen oszt' czudarkodhatik
Szórhat piszkos rágalmakat,
Egész szabadon mocskolhatja
A leghűbb hazafiakat!

Régen szokásba volt tartani
Udvari bolondféléket —
Hogy a nagy urak múlassanak,
És töltsék velük kedvüket.
Most nem divat, — hanem fogadnak
Éhenkórász fráterеket.
Hogy mulassák — ha unatkoznak
A méltsás minisztereket!

Undok beszéd, mocskos rágalom,
Meztelen erkölcstelenség,
Förtelmes rajz, majd minden héten!
S ez a legnagyobb dicsőség!
S ha perbe fogják nagyon méltán,
Szűköl, hazudik mint szokott,
S az itélet? kedvező reá . . .
Mert ő a kedvencz pártfogolt!

Még a nyomorult koldus se ment
Bántalmitól — kapja elő -
Tán azért, mert nem ugy keresi
Napi kenyerét, miként ő!
S Te felfogod derék jogvédő
Ama nyomorultnak ügyét,
S szólsz lelkesen, — mind hiába van —
Nézd: mutatják már a fügét!

Ő ment! — Âmde azért ne térj el
Pályadtól derék jogvédő,
Fogd pártját a bántalmazottnak
A hányszor csak megbántja ő!
És ha tán vesztett ügygyel kell is
Midőn őt vádlod, el menni,
Ne bánd: hisz az urtól, bolondtól
— Tudod — mindent fel kell venni!

Nagy Bögös.

A 67-es alkotmány.

Alkotmányunk erősen áll
Biztos a kiegyezés..
A 67-es pontokat,
El nem törli semmi kéz,
Erős bástya a közösügy,
Trafik, kvóta és fináncz,
Beustra mondjuk kezeinkben,
Nem csörg többé szolgaláncz!

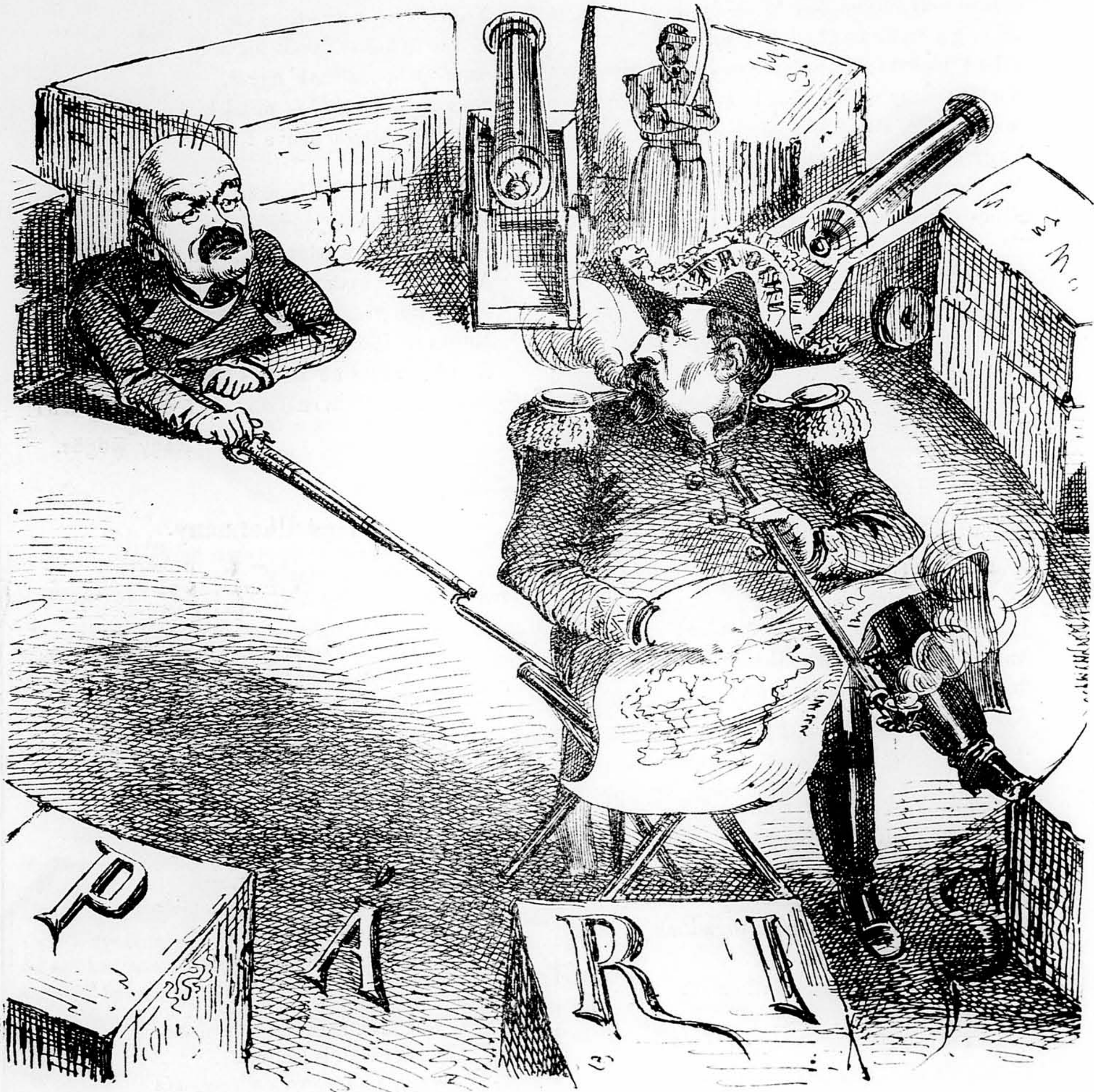
Igy a többség! .. de hiába,
Bécstől függünk, Bécs az Ur,
Bár mit parancsolnak ottan, —
Meghajlik Andrássy Ur, —
Igy kell tennünk — mint a többség
Mert különben elbukunk, —
S ministeriumunk helyett,
Provisorjumot kapunk! —

No hiszen, hogy szép alkotmány
A mely csak is addig áll..
A mig a kormány, s a hongyülés
Bécsnek kész szivvel szolgál.
Szép alkotmány, — s mellette még
Milyen a garantia?! —
Halb rechs, — halt, — march! szétverheti
Egy század osztrák fika! —

Kis Bőgős.

*

Régi adoma felmelegitve

Bismarck: Nem vesz az ur pipaszurkálót?

A francziák három legjobb generálissa

November Deczember Januarius

(Az autonomikus congressus kedveért.)

Aut omnia jura habere debebo: aut fors Acherontas revera movebo.
Ubique muniar fortissima sorte: ubique pugnabo pro vita et morte.
Tam fortis in mundo imposterum ero: tamque sum futura pro commodo Clero.
Omnia si perdam, honestas manebit: omnis Patriota me valde amabit.
Non me turbabit Ethnicus forte: nemo movebit gravem petram portae.
Omni turbatori praevalebit porta: quae miraculose jam pridem est orta.
Mundus mirabitur omnia futura: bono mundo ego quidnam sum latura.
In schola communi erit prudens quota: in hac docebitur omnis Patriota.
Amen, amen, amen vere dico vobis: miraminor Gallos qui nunc credunt globis.

Anathemate adhuc non percussus.

Proximus.

Rex, qua portae inferi adversus me praevaluit: — !
Omnem Petri petram rumpere maligne voluit.
Mundi Pater maximus, non est meus Dominus ! ?
Amen, amen dico: qui nunc est primus, hic erit ultimus ? !

Pio Nono.

Thiers diplomatziai utazgatásainak eredménye.

Londonban: Nagyszerü ebéd Lord Granwillénél, confectül töltött semleges tengeri rák.

Bécsben: Fényes ebéd báró Beustnál: csemegéül semleges lében főtt közös csiga.

Péterváron: Udvari diszebéd a muszka császárnál, csemegeül: sziberiai semleges fagylalt.

Florenczben: Királyi ebéd Viktor Manónál, csemegeül semleges olasz füge.

Pesten: Ha történetesen Andrássyhoz is eljött volna, csemegeül kapott volna egy kis semleges ludzsiros kitoló kását.

Versaillesben: Nagyszerü áldomás Páris bevétele, az az elöleges ivás a medve bőrére, csemegeül Bismarkféle cultur-labdacsok, töltött és töltetlen Metz-gombóczokból.

Párisban: Aztán nem csuda, ha ennyi diplomatiai utazgatás után Thiers ur egy kis gyomorgörcsöt kap, lefekszik és meghal, punctum.

Hajdan és most.

Hajdanában zöld babérral
Koszoruzták a költőt . .
Most babérral a szakácsok
Koszoruznak borjufőt.

Lám megmondtam Napoleon.

(ad notam: Lám megmondtam Angyal-Bandi.)

Lám megmondtam Napoleon
Ne menj a németre . .
Bajoroknak burkusoknak
Elébe, elébe; —
Mert megvernek, bekeritnek
Izibe, izibe,
S majd ugy kerülsz kegyes Vilmos
Kezibe, kezibe. —

Napoleon alig ült fel
Lovára, lovára,
Hogy meglátta a sok landwehrt
Meghült benne a pára. —
Rajta ütött kegyes Vilmos
Sedánra, Sedánra,
Bismarckot meg süvegeli
Francziák császára. —

Napoleont elkisérik,
Megfogva, megfogva,
Feleségit elkergetik
Pokolba, pokolba. —
Respublikát, kikiáltják,
Párisba, Párisba,
Kormányra ül, Rochefort, Favre,
Keratry, Gambetta. —

Napoleon mostan csücsül, —
Vilhelmshöh' várába,
Belemártja pennáját a
Kalamárisába.
Szépitgeti kutyaságát,
— Hiába, hiába, —
Nem lesz ő többé sohasem.
Francziák császára.

Kis Bőgős.

Válasz a fentebbi versre.

Napoleon nem soká ül
Vilhemshő' várába . .
Ismét ő lesz a francziák
Császára — császára . .
Csak hadd üljön oly nátzió
Nyakába . . nyakába
Mely leggyávább most az egész
Világba . . világba.

Ludas Katyi.

„Istenes“ Vilmos rex sürgönye feleségéhez.

Kedves Viktoriám! Victoria lövessék azon fényes győzelemre, melyet isten segélyével és Bazaine árulása folytán arattam. Metz az enyim. Három tábornagy vagy ötven tábornok és százötven ezer hös franczia capitulált. Látták-e valaha ily csudát?

Vilmos rex.

Vilmos királyné sürgönye férjéhez.

Szégyenld magad vén podegrás! hogy oly nyomorult gyávák ellen huztad ki a kardodat. Valamenyi Metzben kapitulált tábornagyot és tábornokot huzass nyársra.

Viktoria.

Napoleon császár sürgönye Vilmos királyhoz.

Kedves testvér! Lásd mit képes tenni 20 évi caesarismus? A világ első nemzetéből igy lesz az utolsó, a leghösebből a leggyávább. Ha demoralizálni akarod azokat a berlini junkereket . . légy te is császár!

kollégád
Napoleon.

Görgei sürgönye Bazainehez.

Kedves colléga! gratulálok. Ön nagyobb hös nálam. Én csak 35 ezred magammal kapituláltam, hanem ön megmutatta a világnak, hogy 150 ezer emberrel is lehet kapitulálni. Valóban bámulom Önt!

Görgey.

Az igen embertelen mü golyószóró ágyukkal és többféle puskával gyilkoln **I**

Nagyon borzasztó és bámulatos mint franczia ugy több honi jelen csapá **S**

És ki annak oka! ? az tudnillik, a ki régen megérdemlé a halálos átko **T**

Porosz és más özvegyeknek s árváknak, nyomorságosan esik a gyászteljes háboru emlék**E**

Sirnak szegények, nyomorognak segélyért esedeznek, jajgatnak de hasztala **N**

Zokogásukra a büszke győzők nem igen akarnak hallgatni és segélyt adn **I**

Azt pedig tudhatnák, hogy az élő vitéz az elesettek által maradt győzte **S**

Vérontás tilos lehetne százezreknél golyókkal és más szerreli lödözés rút vad és ga **Z**

Azon kettő vagy nehány békebontó, birkozzék együtt és legyen egyetemes véront **Ó**.

Diskursus Mihály gazda és Iczig szomszéd között.

Mihály. Ugyan szomszéd nem tudná megmondani, miért jár most ilyen szeles idő?

Iczig. Háth azért Mihály bhácsi, mert németh országban Fhóldában nagy jölésth tharthottak azok az idüpróféták!

Mihály. Jaj szomszéd be kegyes ember lehetett az a bibornok, ki a pápának 60,000 ftot hagyott.

Iczig. Thodja Mihály bhácsi! nem volt az khegyes, hanem alkalmasint nem volt nekhi gazdasszonya, mert ha ilyenje lett volna, cshak ö is a thübbi khegyes phösphökhök phéldájakhént, a gazdasszonyára thesthált volna mindent. —

Mihály. Mit gondol szomszéd, miért mentették fel az atyák Török Jánost a Magyar Államtól?

Iczig. Alkhalmasint azért, a miért a vén khüdment is a phad alá szhokták vethni! —

Párbeszéd.

Nö: Édes lelkem! kérlek ne sértsd az én gyengéd érzésemet tovább is azzal, hogy a Borsszemjankót járasd, inkább add az érte járó pénzt valami szegénynek!

Férj: Jaj édes cziczám! az nem lehet, hiszen tudod hogy ö excellentiája hivatali állásunkhoz kötötte, hogy a Borsszemjankóra tartozunk előfizetni!

— — — — — — — —

☛ Pályázat nyittatik ☚

a Székesfehérvári püspökségre.

Miután megkivántatik, hogy az illető, Jekelfalusi urnak méltó utóda legyen, tartoznak a pályázók kimutatni, hogy a csalhatatlanság kimondása óta *hetenként legalább egy porczió szénát megettek* s erről a *fogyasztási adót* finánczminister úr ö excellentiájának saját kezeibe lefizették, — *szalmaevők előnybe részesítetnek,* — de a *kukoricza szár evők* még ezek felett is elsőséggel birnak.

Sziporka.

Egy valaki nem régiben ezt a megjegyzést tette Vilmos király et Pio Nónó-ra: — „Én azt hiszem hogy Vilmos király azért olyan nagy jezsuita, mert nagy lutheránus, — s visszont Pió Nónó azért akar lutheránussá lenni, mert nagy jézsuita. —

!!! Kerestetik !!!

egy tiszteletre méltó pap, a megürülendö Besztercze-bányai püspöki székbe, ki legalább háromnegyedrésznyi hazafias érdemekkel dicsekedhetik mint Szuppan; a vállalkozók sajátkezüleg irt s legalább tiz ezer fttal megbéllelt — ajánlataikat az illetö helyre mentül elöbb nyujtsák be, — mert a pénz szükséges. —

A minister helyett X. X. álomtitkár.

Trityő.

Reform: Nekem igérte!

Napló: Nekem adja!

P. Lloyd: Hanem azért még is én közlöm a többit is először. —

(Ne törd fejedet jámbor olvasó! a magyar képviselőház elnökének leendő hirlapi czikkeiről van szó.)

— — — — — —

Zsiga-pósta.

Hasli Mózeshez.

Nem thodod e szomszéd! hogy a khültü és thodományos rigmosth és leveleth várja nagyun a büghös!

Fhugd megh azérth phennád derekhát gyursan khanyarintván, mert ha nem hát akkor én! . . . nem thudom irni thovább!

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5.sz.